

ת"פ 28982/12/17 - מדינת ישראל נגד רועי ישראל חזן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 28982-12-17 מדינת ישראל נ' חזן

בפני כבוד השופט איתן כהן
מדינת ישראל בעניין:

המאשימה

נגד

רועי ישראל חזן

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן **בהחזקת סכין שלא למטרה כשרה**, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

2. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם שהנאשם יודה ויורשע בכתב אישום מתוקן. אשר לעונש הוסכם שהמאשימה תטען להטלת חודש מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי, וההגנה תהיה חופשית בטיעוניה. עוד הוסכם שאם יימצא שהנאשם אינו מתאים לעבודות שירות בשל מצבו הבריאותי, תימנע התביעה מלבקש מאסר בפועל ותסתפק במאסר על תנאי.

3. ביום 02.09.2021 הוגשה חוות דעת מטעם הממונה על עבודות שירות שבה נקבע שלא נמצא לנאשם מקום השמה, עקב מחלת הפיברומיאלגיה שממנה הוא סובל.

4. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 12.08.2017 בשעה 03:30 לערך, בסמוך לגן משחקים ברחוב הגננת בירושלים, החזיק הנאשם סכין מחוץ לתחום חצרו או ביתו מבלי שיש בידיו להוכיח שהחזיקה למטרה כשרה.

5. בא-כוח המאשימה עו"ד רמי בן חמו הגיש את פלט ההרשעות הקודמות של הנאשם וצילום של הסכין מושא כתב האישום ועתר בהתאם להסדר להטלת מאסר על תנאי.

6. בא-כוח הנאשם עו"ד מחמוד רבאח הצטרף לעתירת התובע.

7. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו במקרה זה הם ההגנה על שלום הציבור וביטחון והשמירה על הסדר הציבורי.

8. מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממשית בהתחשב בגודלה של הסכין 20 ס"מ ופוטנציאל הסיכון שגלום בה.

9. אשר למדיניות הענישה הנוהגת: עיינתי ברע"פ 5833/20 **דרדיק נגד מדינת ישראל** (17.09.2020), שבו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בהחזקת סכין ונידון לארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות לצד מאסר מותנה. זאת לאחר שבמסגרת ערעור המיר בית המשפט המחוזי את תקופת המאסר בעבודות שירות שנגזרה על הנאשם למאסר ממש לאחר שהנאשם לא התייצב לראיונות התאמה שנקבעו לו. בהתייחסו לעונש קבע ביהמ"ש העליון כך: **"העונש שהושת על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה במקרים דומים, והמבקש אף לא טען לכך בבקשתו..."**.

בגזר הדין שניתן בערכאה קמא (ת"פ (ת"א) 58325-08-16 **מדינת ישראל נגד דרדיק** (10.06.2019)) סקר בית משפט השלום את הפסיקה הנוהגת בעבירת החזקת סכין, ומצא שזו מגוונת ונעה במנעד שבין צו שירות לתועלת הציבור ועד למאסרים בפועל (ועיין בהפניות המאזכרות שם). מפסקי הדין עולה שמידת החומרה נגזרת מסוג הסכין, נסיבות החזקתה, נסיבות העבירה בכללותן, קיומן של עבירות נלוות, והסבריו של הנאשם.

10. לאחר שנתתי דעתי לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לערכים החברתיים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, וכן למדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי שהעונש שהוצע בהסדר הטיעון מצוי מתחת לרף התחתון של מתחם העונש ההולם שהייתי קובע אלמלא ההסדר.

11. כאמור באו הצדדים בהסדר טיעון שהנימוקים לו הם מצבו הבריאותי של הנאשם והודאתו.

12. על פי פסיקה עקבית וברורה של בית המשפט העליון, ככלל ייטה בית המשפט לכבד הסדרי טיעון המובאים לפניו, זולת במקרים חריגים שבהם לא מתקיים איזון ראוי בין טובת ההנאה שמעניק הסדר הטיעון לנאשם ובין התועלת שיש בעונש המוצע במסגרת ההסדר, לאינטרס הציבורי (להלן: **"נוסחת האיזון"**) (ע"פ 1958/98 **פלוגי נגד מדינת ישראל** (25.12.2002)).

ודוק, נקודת המוצא בבחינת הסדר טיעון היא העונש המוצע בו. במסגרת הבחינה יבדוק בית המשפט האם העונש המוצע במסגרת ההסדר הוא פרי של איזון נכון בין טובת ההנאה המוענקת לנאשם - בהשוואה לנורמת הענישה המקובלת ובהתחשב בחומרת העבירה, נסיבותיה ונסיבותיו של הנאשם - ובין התועלת שיש בעונש לאינטרס הציבורי - בהתחשב במטרה שלשלמה גובש ההסדר.

בע"פ 7757/11 **פלוגי נגד מדינת ישראל** (13.02.2013) הדגיש בית המשפט העליון את השיקול הקשור בפגיעה שתיגרם לנאשם אם יידחה הסדר הטיעון נוכח החלטתו להודות ולוותר על ניהול הליך מלא.

13. בבואי לבחון את סבירותו של הסדר הטיעון, זקפתי לחובת הנאשם את אשמו ואת מידת הפגיעה בערכים המוגנים ואת הרשעותיו הקודמות. הנאשם צבר לחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירות אלימות חלקן חמורות ואף נשא שני מאסרים בפועל.

14. לזכות הנאשם התחשבתי בהודאתו ובמצבו הבריאותי.

15. בהמשך לכך, בחנתי את נימוקי הסדר הטיעון ואת העונש המוצע בו, ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים בהקשר זה, מצאתי שהסדר הטיעון סביר, מבוסס על שיקולים ראויים ומקיים את נוסחת האיזון דלעיל ועל כן החלטתי לאמצו.

16. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה השונים - סוגם, מידתם והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בן חמישה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירת החזקת סכין או אגרופן ויורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ג תשרי תשפ"ב, 19 ספטמבר 2021, במעמד הצדדים.